

13. Wiersze błędnie rozumiane

W niektórych biblijnych wierszach Ojciec, Syn i Duch Święty wspomniani są razem w jednym zwrocie, wersecie czy szeregu powiązanych wersetów:

Mt 28,19; „Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody: udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego”.

1 Piotra 1,2; „którzy wybrani zostali wedle tego, co przewidział Bóg Ojciec, aby w Duchu zostali uświęceni, do posłuszeństwa się skłonili i pokropieni zostali Krwią Jezusa Chrystusa”.

2 Kor 13,13; „Łaska Pana Jezusa Chrystusa, miłość |Boga i udzielanie się Ducha Świętego niech będą z wami wszystkimi”.

Jan 14,26; „A Pocieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec pošle w moim imieniu, Ten was wszystkiego nauczy i przypomni wam wszystko, co wam powiedziałem”.

1 Kor 12,4-6; „Różne są dary łaski, lecz ten sam Duch; różne też są rodzaje posługiwania, ale jeden Pan; różne są wreszcie działania, lecz ten sam Bóg, sprawca wszystkiego we wszystkich”.

Czy mogą to być dowody istnienia Trójcy?

Rozważmy najczęściej cytowany pierwszy werset z powyżej wymienionych Trynitarianie mówią, że gdyby Duch Święty nie był osobą, to dlaczego należy chrzcić także w jego imię?

Ale Biblia ujawnia, że aby być chrześcijaninem, nie wystarczy teoretycznie uwierzyć: „Wierzysz, że jest jeden Bóg? Słusznie czynisz – także i złe duchy wierzą i drżą” (Jak 2,19). Trzeba jeszcze przyjąć część mocy Bożej (DzAp 8,16-17), aby osiąść

dary Ducha (1 Kor 14), aby stać się jednym Ciałem-Kościółem (1 Kor 12,13). Posiadanie Ducha Świętego jest istotnym elementem bycia chrześcijaninem.

W Ewangelii Jana 4,24 Jezus powiedział, że „Bóg jest duchem”. Ale my, ludzie, jesteśmy ciałem, nie duchem. Istnieje olbrzymia różnica między ciałem i duchem. W przypadku człowieka nie tylko ciało jest cielesne, podobnie jest z umysłem. Z prochu ziemi zostaliśmy wzięci (1 Kor 3,19) i działamy w granicach ciała. Działamy przy pomocy cielesnych ramion.

Lecz Bóg jest duchem. A duch jest wyższy niż ciało. Bóg jest nie tylko święty i nieśmiertelny, ale też myśli i działa na zupełnie innym poziomie, niż my. Bóg będący duchem może działać w sposób dla nas nieosiągalny.

Rozmawiając z faryzeuszem Nikodemem Jezus porównał ducha do wiatru: „Wiatr wieje, kędy chce; szum jego słyszysz, ale nie wiesz, skąd przychodzi i dokąd zdąży; tak samo bywa z każdym, kto się z Ducha narodził” (Jan 3,8).

Bóg może działać w sposób, jaki nam, ludziom, zbudowanym z ciała trudno jest zrozumieć. Działa On przez Swego Ducha Świętego, Swoją mocą. Duch Boży reaguje na Jego wolę. Spełnia Jego potrzeby i pragnienia, w ten sposób jest jakby wyciągniętym ramieniem bądź posłańcem, którego On używa. Duch Święty jako Boży środek myślenia i działania jest Jego umysłem, Jego energią, Jego postawą, Jego mocą i Jego naturą. Duch Boży działa w umyśle ludzkim prowadząc do nawrócenia. Przenosi on na człowieka cząstkę Bożych własności: mocy, charakteru i umysłu – cząstkę Jego natury.

Kiedy pamiętać będziemy o różnicy między ciałem i duchem, to zrozumiemy, dlaczego Biblia mówi tak, jak mówi, o Duchu Świętym. Kiedy Biblia wspomina Ducha Bożego, Ducha Świętego, to zwykle po to, by podkreślić pewne cechy Boga, jakie należą tylko do Niego.

TRÓJCA ŚWIĘTA – MIT CZY RZECZYWISTOŚĆ ?